

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیزم: از صحبت‌های شما من اینجوری برداشت کردم که در تاریخ حاضر همه ی انسانها باید در فضای گفتگو و تفکر وارد شوند و از سلوک های فردی به سلوک جمعی برسند و در جمع ها حاضر شوند و با گفتمان و یا هر کاری که ازشون برمیاد در تاریخ خود حاضر باشند. گفتید دیگر وقت عزلت گزیدن و سلوک فردی نیست و باید در جمع ها حاضر شد و حضور مفید داشت، برداشت من اینه که من بعنوان یه زن خانه دار (که گاه گاهی اهل تفکر و مطالعه بوده) باید کاری در بیرون از خانه هم انجام دهم، بعد با خودم فکر کردم و بهترین کار را برای خود کار فرهنگی دیدم، البته هنوز دقیق نمی‌دانم چه کاری مطلوب و بهترین من است و تا حدی هم نا امید شدم از پیدا کردنش. دو سوال داشتم از خدمتتان: ۱. آیا برداشت من از صحبت های شما در رابطه با حضور موثر در بیرون خانه درست بوده؟ ۲. با توجه به اینکه در قرآن آمده است که بهتر است زنان در خانه بمانند و از دید نامحرم دور بمانند، پس شما چرا همه انسانها اعم از زن و مرد را تشویق به این حضور می‌کنید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. آری! انسان باید در تاریخ خود به هر صورت ممکن حاضر باشد حتی اگر آن انسان، خانم خانه دار باشد. این روزها که با حضور در فضای مجازی میتواند نقش آفرینی کند؛ چرا خود را تجربه ننماید؟ ۲. همانطور که در کتاب «زن؛ آن گونه که باید باشد» عرض شد یک زمانی ساختار زندگی، قبیله‌گی بود و حضور در اجتماع معنا نداشت و در همان خانه و قبیله همه، آنچه میتوانند بشوند، میشدند. ولی امروز آن موارد در دل اجتماع دنبال می شود. از آن جهت مطابق شرایط زمانه، دستور داده اند زنان در خانه بمانند. زیرا معنا نداشت خود را در اجتماع ظاهر کنند، عملاً نوعی تَبَرُّج و خودنمایی به حساب می آمد. موفق باشید